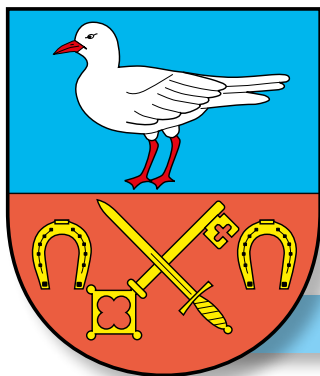

KOVALOVICKÝ ZPRAVODAJ

ROČNÍK XXV.

1/2026

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,
s příchodem jara se příroda pomalu probouzí k novému životu. Dny se prodlužují, slunce svítí stále silněji a jeho paprsky nám všem jistě dodávají novou energii a dobrou náladu.

Letošní zima nás párkrát pozlobila náledím a čerstvým sněhem, který však nikdy nevydržel moc dlouho. Převládala zejména inverzní a pošmourná obloha, která nás zatěžovala. Teď nás vítá většinu dne sluneční svit, který nám pomáhá načerpat síly do dalších jarních dní.

Jakmile se rozjely obalovny, pustili jsme se do oprav vozovky „Za Dvorem a Za Školkou“, abychom opravili ty nejvíce zničené úseky. Kolem této komunikace se ještě doplnilo veřejné osvětlení osazením 3 sestav se solárním LED osvětlením.

V měsíci květnu dojde k pokládce teplého recyklátu v „Pastoušce“ - napojení na cyklostezku a kolem koupaliště směrem k rybníku.

Hned, jak polevily mrazíky, se pracovníci technické skupiny pustili do čištění biotopu. Napadané listí, které se loni v teplých dnech vynořovalo na hladinu, nás docela potrápilo, takže došlo k důkladnému očištění dna od listí a sedimentu. V současné době se již biotop napouští, hotovo by mělo být koncem května.

Od 1. března 2025 platí v ČR na základě novely zákona o ochraně ovzduší celoplošný zákaz spalování suchého i mokrého rostlinného bioodpadu na otevřených ohništích. Chtěli jsme občanům Kovalovic a Viničných Šumic vyjít vstříc a umožnili vozit ořezané větve a keře pod hráz rybníka, čehož jste mnozí náležitě využili. V nejbližší době přijede firma, která celou obrovskou hromadu poštěpkuje a štěpku zlikviduje. Musím konstatovat, že tuto činnost již nebudeme praktikovat z důvodu neukáznenosti a bezohlednosti některých „dodavatelů“ dřevního odpadu. Někteří spoluobčané si bohužel neuvědomují, že zbavení se odpadu, který patří spíše do sběrného dvora, přihozením desek a trámů s hřebíky na hromadu větví mohou poškodit štěpkovací stroj a znehodnotit tak vzniklou štěpku. Po odklizení hromady klestí bude platit přísný zákaz vyvážení jakéhokoliv odpadu na tuto plochu, která bude opět sloužit jako parkování návštěvníků biotopu.

V únoru letošního roku mě oslovil provozovatel samoobslužného obchodu v Hruškách (okr. Vyškov) pan Kyjovský a zjišťoval, zda by byl zájem o zajištění této služby občanům zde v Kovalovicích. Hledali jsme vhodný prostor, jediný možný se jevil letní

výčep (součást terasy vedle hasičské zbrojnice), který se používá dvakrát ročně, na hody a na kácení. Po domluvě se vydala část zastupitelstva do koloniálu v Hruškách podívat. Cestou zpět jsme se shodli, že takový samoobslužný obchod zkusíme zřídit i u nás. Krátce představím možnosti:

Princip fungování bezobslužného obchodu

Prodejna by fungovala nonstop, tedy v režimu 24/7, vstup přes mobilní aplikaci, pro seniory a odpůrci chytrých telefonů by fungovaly čipové karty s možností dobíjení hotovosti.

Systém automaticky zajišťuje:

- kontrolu věku při nákupu alkoholu a tabáku
 - dohled nad provozem,
 - notifikace při nestandardním chování pomocí umělé inteligence
- Zkušenosti z Hrušek ukazují, že technologie je spolehlivá a že zákazníci se v malých obcích chovají velmi zodpovědně.

Sortiment:

- Hlavní dodavatelé jsou společnosti JIP, MAKRO, NOWACO A EISBERG a Pekárna HEROLD

Sortiment bude zaměřen na:

- pečivo ze slavkovské Pekárny Herold ze Slavkova, která zajišťuje pravidelné denní závozy čerstvého pečiva včetně víkendů a svátků (s výjimkou 25.–26. 12., 1. 1. a Velikonočního pondělí)

- základní potraviny
- chlazené a mražené zboží
- drogerii a běžné denní potřeby
- omezený sortiment alkoholu a tabákových výrobků
- prostor pro regionální výrobce

V Hruškách se využívá kniha přání a stížností a podle požadavků se sortiment upravuje.

V dopoledních hodinách by byla pravidelně přítomna obsluha, zejména za účelem:

- úklidu a doplňování sortimentu
- asistence seniorům, pomoci s používáním systému
- výdej a dobíjení čipových karet

Po dohodě by byl také umístěn venkovní doplňkový automat na valašské frgály z pekárny Anežka z Palačova, který pomáhá stabilizovat obrát celé provozovny a zvyšuje ekonomickou udržitelnost projektu.

Nejde o supermarket, jde o to, aby si obyvatelé mohli pohodlně zakoupit základní sortiment včetně vybraných regionálních produktů.

Po roce provozu se vyhodnotí ekonomika koloniálu a rozhodne se, jestli se provoz samoobslužné prodejny vyplatí dál obcí podporovat či ne. Uvidíme.

Přeji Vám příjemné čtení a pohodové jarní dny.

Milan Blahák - starosta obce

INFORMACE Z OBCE

USNESENÍ ZÁPISU Č. 21/2026

ZASTUPITELSTVA OBCE KOVALOVICE, ZE ZASEDÁNÍ KONANÉHO DNE 26. 2. 2026

Zastupitelstvo obce:

konstatuje, že z 9 členů je přítomno 8, je tedy usnášeníschopné.

Omluveni: Jan Blaha

Zvolilo: - zapisovatelku: Jitku Šmerdovou a ověřovatele zápisu: Petra Filipa a Stanislava Pernicu – **usnesení č. 1/21/26**

Zastupitelstvo obce Kovalovice:

- **schvaluje** program zasedání – **usnesení č. 2/21/26**
- **schvaluje** nákup pozemku p. č. 174/2, zahrada, o výměře 143 m² pana Paukerta Ludka, bytem Vin. Šumice 110, za účelem rozšíření cesty. Cena 781.000 Kč – **usnesení č. 3/21/26**
- **schvaluje** schvaluje prodej částí obecních pozemků panu Kalužovi P., Kovalovice 79, p. č. 828/115, orná půda, o výměře 143 m² a p. č. 843/59, ostatní plocha, o výměře 105 m² v k. ú. Kovalovice. Cena 163.680 Kč dle znaleckého posudku č. ZP č. 100057/2024 – **usnesení č. 4/21/26**
- **schvaluje** Smlouvu o výpůjčce s firmou Potočiny, s. r. o. IČ: 47455039, na pozemcích obce Kovalovice p. č. 989/1 – trvalý

travní porost o výměře 2186 m², p. č. 345/1 – trvalý travní porost o výměře 1497 m², p. č. 352/1 – ostatní plocha o výměře 2140 m², vše k. ú. Kovalovice na plochy pojezdové pro vybudování příjezdové cesty k relaxačně sportovnímu areálu Potočiny na pozemcích p. č. 1942 a 1943/1 v k. ú. Viničné Šumice.

– **usnesení č. 5/21/26**

- **schvaluje** Dohodu o správě a údržbě cyklostezky Pozořicko II. Mezi DSO Šlapanicko IČ: 04379322 a obcí Kovalovice IČ: 00488178 – **usnesení č. 6/21/26**

- **schvaluje** aktualizaci směrnice obce o zadávání zakázek malého rozsahu. – **usnesení č. 7/21/26**

- **schvaluje** inventarizaci majetku obce za rok 2025 – **usnesení č. 8/21/26**

- **bere na vědomí** rozpočtová opatření č. 1 – **usnesení č. 9/21/26**

- **bere na vědomí** informace o záměru zřídit v letním kiosku (zařízení obce) samoobslužný koloniál – **usnesení č. 10/21/26**

Ivan Sukovatý - místostarosta, Milan Blahák - starosta

MŠ KOVALOVICE

OKÉNKO DO MATEŘSKÉ ŠKOLY KOVALOVICE

Nový rok v MŠ Kovalovice se sotva rozkoukal – a už se u nás děly věci, které by vydaly na malou knihu dobrodružství. Třídy Žabky, Ježci a Berušky se do všeho pustily s energií, která by strhla i dospělého, a tak není divu, že se během začínajících měsíců roku 2026 vystřídalo tolik zážitků, že by je leckterá školka mohla závidět.

Hned na začátku ledna jsme se vydali autobusem do nedaleké Tvarožné. V kostele sv. Mikuláše nás čekal vánoční koncert souboru Musica Animae – a atmosféra byla tak krásná, že i ti největší neposedové seděli tiše jako myšky. Děti si prohlédly místní betlém, obdivovaly drobné figurky a pak se nechaly unášet jemnými

tóny hudby, která v kostele zněla jako ozvěna Vánoc, jež se nám ještě nechtělo úplně pustit.

A protože betlému není nikdy dost, vyrazili jsme také do Pozoríc. Na faře i v kostele jsme objevili nádherné betlémy, každý jiný, každý něčím výjimečný. Děti se předháněly, kdo najde nejmenší figurku, kdo spočítá ovečky nebo kdo objeví anděla s největšími křídly. Po prohlídce jsme se vydali pěšky zpět do školky – a i když cesta byla delší, než se zdálo, děti ji zvládly s úsměvem a s chutí na oběd, který na nás čekal.

Netrvalo to dlouho a čekala nás další zajímavá návštěva. Do MŠ dorazila firma Primavizus, aby dětem provedla preventivní vyšetření zraku pomocí speciální diagnostické kamery. Vyšetření je rychlé, bezkontaktní, takže děti ani nestihnou zjistit, že se vlastně jedná o vyšetření. Stačí krátké zadívání do kamery a přístroj během chvilky změří dioptrické hodnoty obou očí. Včasná kontrola zraku je v předškolním věku velmi důležitá, protože pomáhá odhalit případné potíže dříve, než by mohly ovlivnit učení, prostorové vnímání nebo způsobovat zbytečné obtíže při hrách a dalších činnostech.

V Kovalovicích nás pak čekal tradiční karnevalový rej v sále obecního úřadu. Tentokrát se k nám přidalo divadlo Netratrdlo, které připravilo dopoledne plné hudby, soutěží a veselí. Masky tančily, skotačily a předváděly se tak nadšeně, že by se leckterý dospělý rád přidal. Bylo to dopoledne plné barev, smíchu a fantazie.

Divadelní představení se u nás střídala jako na běžícím pásu. Divadlo Šikulka přivezlo hned tři pohádky – O lakomé Holeně, O mlsné koze a Hasič záchranář – a děti se střídavě smály, napínaly i poučily. Komedianti na káře zase přivezli příběh O Palečkovi, který ukázal, že i ten nejmenší hrdina dokáže velké věci. A když k nám zavítalo Divadlo U staré herečky s pohádkou Zvířátka a loupežníci, děti se tak vžily do děje, že by nejraději pomáhaly zvířátkům přímo na jevišti.

O zdravý úsměv se postarali studenti stomatologie, kteří dětem vysvětlili, jak správně pečovat o zoubky. Ukázali jim, že kartáček je malý superhrdina, který dokáže porazit bacy, a děti si s chutí vyzkoušely správné čištění. Některé Berušky dokonce prohlásily, že si budou čistit zuby třikrát denně – jen aby měly „nejzářivější úsměv ve školce“.

Velkým dobrodružstvím byl polodenní výlet do zábavního parku Permonium v Oslavanech. Program Baby Permon děti provedl tajemným podzemím i světem lidí a nabídl jim interaktivní hru plnou příběhů, úkolů a objevování. Děti se proměnily v malé badatele, kteří zkoumají přírodu, techniku i řemesla, a domů si odvezly nejen zážitky, ale i spoustu nových poznatků a malý suvenýr na památku.

A i když jsme teprve v druhé polovině školního roku, máme pocit, že jsme toho prožili opravdu mnoho. Žabky, Ježci a Berušky však dobře vědí, že dobrodružství ještě zdaleka nekončí. Čekají nás další výlety, hry i objevování – třeba společná cesta do přírody a do lesa nedaleko školky, kde děti mohou pozorovat změny ročních období, hledat stopy zvířátek nebo si jen užít chvíli v tichu mezi stromy.

Zároveň už pomalu, ale s velkou péčí začínáme myslet na náš nejvýznamnější den celého roku – slavnostní rozloučení s předškoláky, které tradičně proběhne „Na Place“ u místní restaurace. Vzduchem už teď poletuje jemné napětí a radostné očekávání. Děti si spolu s paní učitelkami připravují písničky, tanečky i malá překvapení, která mají rozzářit oči nejen jim, ale i všem, kdo se přijdou podívat. Vymýšlíme dekorace, ladíme detaily a přemýšlíme, jak vytvořit atmosféru, která bude hrát u srdce. Chceme,

aby tento den byl opravdu výjimečný – jako každý rok, i tentokrát přijde ten nejdůležitější okamžik: pan starosta osobně pasuje naše předškoláky na školáky. A tím vznikne krásná tečka za jejich školkovým obdobím, vzpomínka, která zůstane dětem i jejich rodičům v paměti jako chvíle plná hrdosti, něhy a radosti z velkého životního kroku.

A tak se těšíme na všechno, co nás ještě čeká – na smích, na společné zážitky, na chvíle, které si budeme pamatovat. Protože v MŠ Kovalovice víme, že každý den může být malým dobrodružstvím, když ho prožíváme spolu.

p. uč. Pavlína Maštaliřová, tř. Berušky

ZPRÁVY ZE ŠKOLY - VINIČNÉ ŠUMICE

Vážení čtenáři, přinášíme vám několik zpráv o dění v naší škole. V průběhu školního roku nás každý měsíc navštěvuje Annie, rodilá mluvčí z Aljašky. Konverzuje v hodinách anglického jazyka se staršími žáky na téma, na kterém se předem domluví s našimi vyučujícími anglického jazyka.

V lednu jsme si ve všech třídách zpestřili vyučování projektovým dnem s roboty. Povídali jsme si o tom, jak může ChatGPT pomáhat při učení, vymýšlení textů a odpovídání na otázky. Byl nám představen robot Loona, dozvěděli jsme se, co všechno umí, jak reaguje, k čemu se používá. Předvedli jsme si skládání dalšího robota Clicbot, jeho pohyb, základy programování, jak robot ožívá. Teoretická část se prolínala ukázkami v praxi a prací s roboty.

Olga Růžičková

VYHLÁŠENÍ SOUTĚŽE JIŽNÍ MORAVA ČTE

Naši žáci se zúčastnili literární a výtvarné soutěže, kterou vyhlašuje knihovna. Vytvořili spoustu nápaditých dilek, jež potěšila nejen nás vyučující, ale především soutěžní knihovnickou komisi. Při slavnostním vyhlášení děti dostaly krásné ceny a vítězové svoje práce prezentovali. Přítomnost rodičů a gratulace pana starosty dodala akci na významu a milé bylo i nachystané občerstvení.

Miriam Lerchová

ŠKOLA V PŘÍRODĚ JEZÍRKO

Dne 2. března jsme se s dětmi z 1. A a 1. B sešli na škole v přírodě v Brně Soběšicích v přírodovědném školském zařízení Lipka - JEZÍRKO.

Hned po ubytování měly děti za úkol najít kouzlo, kterým se dostanou do LESA. Protože jsme měli samé šikovné děti, všem se podařilo úkol splnit a rázem se děti ocitly v ZAČAROVANÉM LESE. To ale ještě nevěděly, co je čeká. Po obědě děti čekalo malé roztomilé překvapení, a to veverka, která děti přišla poprosit o pomoc. Děti se dozvěděly, že všechna zvířátka v ZAČAROVANÉM LESE nemají vodu. Vše způsobil MRAKOŽROUT, který požírá všechny mraky, které se nad lesem objeví, a tak se stane, že neprší. Bohužel tak zvířátka a vše živé v lese dlouho bez vody nevydrží. Děti slíbily pomoc. Ta spočívala v tom, postupně získat schopnosti lesních zvířátek, o zvířátkách se co nejvíce dozvědět a tak Mrakožrouta přemůžou. Nejprve se děti naučily vše o veverce. Stavěly veverkám hnízda, sbíraly potravu, musely se naučit, jak veverky skáčou po stromech, ale také jak se schovat a utéct před kunou. Večer před spaním se děti mohly těšit na promítání pohádky Rio.

Další den děti čekal dopolední výlet, kde se cestou učily řeči zvířat. Odpoledne si děti samy upekly chlebánek a zkusily si i ukučtit pomazánku a nakrájet zeleninu. Odměnou bylo pro děti opět večerní pokračování pohádky Rio.

Třetí den za dětmi přišel místní jezevec, který jim prozradil něco o životě jezevců, ale především je naučil, jak se zmenšit a vidět tak

přírodu jeho očima. Děti hledaly a pozorovaly bezobratlé živočichy a dokonce si i vyřezaly několik dřevěných zvířátek. Večer děti čekala noční cesta za pokladem a opět večerní promítání pohádky, tentokrát Lví král.

Poslední den naše zachránce čekal boj se samotným Mrakožroutem, kterého se jim podařilo porazit, a to sebrat všechny ukradené mraky. Zvířátkům lesa se vrátila voda. Děti si mohly zkusit pouštět lodičky, sledovaly, jak voda teče, v jakém případě teče rychleji. Děti les zachránily.

Přišlo rozloučení. Během celé školy v přírodě pár slziček ukápl, ale děti byly neskutečně statečné a vše nakonec zvládly. Bohužel nemoc si nevybírá a ze zdravotních důvodů musely některé děti odjet, ale i přesto děti mají určitě na co vzpomínat a věříme, že příště jedeme všichni zas.

Pavla Piknová

ZÁPIS DO PRVNÍ TŘÍDY

V naší škole se v lednu uskutečnil zápis do první třídy, který byl pro budoucí prvňáčky připraven zábavnou a hravou formou. Děti procházely několik stanovišť, na kterých si mohly vyzkoušet různé úkoly podobné těm, se kterými se budou setkávat při vyučování.

Na stanovišti českého jazyka poznávaly písmena a pomocí vytleskávání určovaly počet slabik ve slovech. V matematice si procvičovaly poznávání čísel, porovnávání množství a také poznávání barev. Další úkoly byly zaměřeny na poznávání zvířat, ročních období a posloupnosti děje. Nechyběla ani výtvarná výchova, kde si děti připomněly směry šipek a barevně vyzdobily pastelky. V pracovních činnostech skládaly obrázek.

Za splnění každého úkolu si děti do svého obrázkového rozvrhu hodin vlepily obrázek k danému předmětu. Když se jim podařilo splnit všechna stanoviště, čekala na ně zasloužená odměna.

Zápis proběhl v příjemné atmosféře a věřím, že si ho děti i rodiče užili. Už nyní se těšíme, až budoucí prvňáčky v září přivítáme ve školních lavicích.

Martina Havlíčková

TRIPARTITNÍ SCHŮZKY (TRIPARTITY)

Na tripartitních schůzkách se setkávají tři strany: žák, rodič a učitel. Společně hovoří o tom, jak se dítěti ve škole daří, co se mu povedlo, na čem by mohlo ještě zapracovat a jak mu v tom mohou dospělí pomoci.

Hlavním rozdílem oproti běžným třídním schůzkám je aktivní role dítěte. Žák není jen „předmětem rozhovoru“, ale stává se jeho součástí. Tripartity jsou velmi individuální – rodina přichází na předem domluvený čas a setkání trvá přibližně 15 až 30 minut. Žák už by měl mít nějaké zkušenosti se sebehodnocením, které trénuje v rámci výuky. Většinou má s sebou podklady, na základě kterých je schůzka vedena – školní práce, portfolio, sebehodnotící listy, výstupní práce... Může představit své práce, popsat, co se naučil, co ho baví nebo kde cítí potíže.

Pro rodiče představují tyto schůzky příležitost lépe porozumět tomu, jak jejich dítě ve škole pracuje a přemýšlí. Učitelé naopak získávají možnost sdílet své postřehy a společně s rodinou hledat cesty, jak dítě ve vzdělávání podpořit.

Cílem tripartitních schůzek tedy není jen sdělit známky či hodnocení, ale především vést otevřený dialog mezi školou, rodinou a samotným žákem. Díky tomu se z dítěte postupně stává aktivní účastník svého vzdělávání, nikoli pouze jeho příjemce. Učí se tak přemýšlet o vlastním učení a převzít za něj odpovědnost.

Klára Konečná

KONCERT

Abychom si prodloužili vánoční náladu, přijali jsme začátkem ledna milé pozvání na koncert souboru Musica Animae do Tvarožné. Zpěváci a hudebníci nás pomoci známých i méně slychaných melodií přenesli zpět do období Adventu a Vánoc. Děti si kromě hádání a poslechu vánočních písní také zazpívaly a ověřily si svoje znalosti o tomto oblíbeném čase nejen ze světa hudby.

BRUSLENÍ

Ani letos jsme si nenechali ujít naši oblíbenou zimní akci. Děti i paní učitelky vyrazily ve sportovní náladě na rousínovské kluziště, kde si nazuly brusle a hurá na led. Radost z oblíbeného sportu si odnesli úplní začátečníci i zkušení bruslaři, kteří se na ledě pohybovali s jistotou a pustili se i do hraní hokeje nebo jiných her a soutěží.

Lenka Soukupová

„PÁŤÁCI“ A ŠKOLA V PŘÍRODĚ NA LIPCE

Na konci února se žáci 5. třídy vydali na školu v přírodě na Jezírko Lipka v Soběšicích. Čekaly nás čtyři dny v krásném lesním prostředí, kde jsme se zapojili do programu „Tajemství staré hájenky“. Ten děti hravou a zážitkovou formou seznamoval s lesem, jeho obyvateli i s tím, jak o les pečovat.

Celým pobytem nás provázela desková hra, ve které děti postupně plnily různé úkoly a společně odhalovaly rozmanitost lesa. Každý den jsme vyráželi ven do lesa, kde na děti čekaly pohybové hry na protažení, ale také různé poznávací a badatelské aktivity. Les v okolí střediska se tak na několik dní stal naší učebnou.

Velkým zážitkem byla Lesníková stezka, během které děti plnily úkoly související s životem v lese a dozvěděly se mnoho zajímavostí o jeho fungování. Vyzkoušely si také práci se dřevem – z připravených kousků dřeva si vlastnoručně vyřezávaly lžičku

a podílely se také na zpracování pokácené soušky. Pro mnohé to byla úplně nová zkušenost a o to větší radost měly z vlastnoručně vyrobeného výrobku.

Zajímavou zkušeností bylo i umístění fotopasti v lese. Děti se dozvěděly, jak takové zařízení funguje a k čemu se používá. Velké očekávání pak provázelo prohlížení pořízených snímků, na kterých jsme mohli zahlédnout některé obyvatele lesa.

Součástí programu bylo také pečení vlastní svačiny, a to minipizzy, které po celodenním pobytu venku chutnaly obzvlášť dobře. Nechyběl ani společný čas při večerním povídání.

Uteklo to velmi rychle. Po cestě zpět do školy jsme se ještě stavili na Laser Game, kde jsme vydali poslední zbytky energie a pak už jsme jeli přivítat čekající rodiče před školou.

Děti si ze školy v přírodě odvezly nejen nové znalosti o přírodě a lese, ale především mnoho hezkých zážitků, společných chvil a vzpomínek, na které budou jistě ještě dlouho rády vzpomínat, tak jako my.

Nikola Skokanová

ZŠ POZOŘICE

ŽÁKOVSKÝ PARLAMENT ZŠ POZOŘICE V PRAZE

Vlak z nádraží odjížděl brzy ráno, ale i přes nějaké to zívnutí byla na nástupišti cítit dobrá nálada a očekávání. Skoro tři desítky členů našeho žákovského parlamentu – od nejmladších čtvrtáků až po nejstarší deváťáky – vyrazily společně směr Praha. Cesta vlakem a následný přesun metrem prověřily především soudržnost celé skupiny. Starší žáci se bez pobízení ujali role průvodců a ochránců, hlídali ty mladší při pohybu v davu a pomáhali jim s orientací v pražském podzemí, jako by to byla úplná samozřejmost.

Naším prvním cílem byl Valdštejnský palác, sídlo Senátu Parlamentu ČR. Přímou na místě nás přivítal pan senátor Karel Zitterbart, který si našel čas na krátké osobní setkání a neformální rozhovor o své práci. Nahlédli jsme přímo do jednacího sálu během probíhajícího zasedání a prošli si historické prostory, které nás okouzly svojí velikostí, výzdobou i rozmanitostí.

Zbytek dne jsme strávili v pohybu a prošli si historické centrum Prahy. Naše trasa vedla přes Karlův most na Staroměstské náměstí a odtud na Václavské náměstí. Tečkou za naším putováním byla návštěva Národního muzea. V jeho monumentálních sálech jsme si prohlédli dvě expozice – fascinující svět pravěku v dílech Eduarda Štorcha a výstavu věnovanou 20. století. Zejména druhá expozice u mnoha žáků vyvolala silný dojem, protože jim v souvislostech ukázala události, o kterých mohli slyšet od svých rodičů či prarodičů.

Domů jsme se vraceli až večer, unavení a s „uchozenýma“ nohama, ale se skvělými zážitky. Exkurze do Prahy ukázala, že jsou parlamentáři dobrá parta vnímavých lidí, kteří se o sebe umí vzájemně postarat, nebojí se ptát a mají chuť poznávat svět za zdmi naší školy či hranicemi obce.

Mgr. Anna Mlejnková

DEN, KDY SE MLČELO – WORKSHOP PRO 9. ROČNÍK

Mrazivé výročí „Vítězného února“, tedy komunistického puče z 25. února 1948, si naši deváťáci již několikátým rokem připomínají ve společnosti lektorů z Paměti národa. V rámci workshopu „Den, kdy se mlčelo“ se mohli vžít do role obyvatel jedné malé vesnice na Domažlicku a projít její proměnou během kolektivizace. Podobné osudy ostatně mohli zažít i jejich rodinní příslušníci kdekoli v poválečném Československu. Na tuto skutečnost, stejně jako na smysl zážitkové pedagogiky, byla zaměřena žákovská reflexe. Posuďte sami, co si o době zabavování majetku, o ztrátě práv a likvidaci osobní svobody myslí naše děti s odstupem téměř 80 let – a zda jsou některé momenty workshopu, který je vystaven na skutečných příbězích, aktuální i dnes.

Proběhl proces kolektivizace i ve tvé rodině, nebo víš o někom ze svého okolí, komu komunisté vzali majetek?

- „Moji babičce vzali v rámci kolektivizace asi 20 hektarů půdy a celý statek.“
- „Rodině mojí prababičky zabavili komunisté celý statek a všechnu dobytek, všechno se stalo součástí JZD.“
- „Zjistila jsem, že mého tátu nevzali na gymnázium proto, že byl věřící a chodil do kostela. Taký jsme si doma povídali o velké chudobě naší rodiny za války.“

Jaký přesah má téma workshopu do současnosti?

- „Uvědomit si, o kolik těžší to měli lidé za komunismu nebo lidé prožívající válku.“
- „Myslím, že je důležité vědět, jak vypadala minulost a jak rychle se život dokáže změnit.“
- „Mně přišlo, že to má něco společného s ICE, kdy vlastně taky vystěhovávají lidi kvůli emigraci.“

Jaký význam má podle tebe zážitková pedagogika?

- „Pro mě to má velký význam, protože si díky té simulaci dokážu lépe představit, jak se lidem doopravdy žilo.“
- „Lepší ztotožnění se s danou osobou.“
- „Lépe si přiblížíme a uvědomíme tu dobu.“

Co bys vzkázal lektorům?

- „Lektori byli skvělí a dobře nám přiblížili tu dobu, například i scénkami.“
- „Oceňuji, jak byli pozitivní a respektovali nás, i když jsme byli někdy hluchí. Myslím, že byli trochu rádi, že jsme tu hru pojali po svém, i když to nebylo v jejich plánu.“
- „Bylo to moc super, ráda bych si to zopakovala.“

Mgr. Ivana Neradilová

OHLÉDNUTÍ ZA PROGRAMEM ERASMUS+

V posledních letech je velmi diskutovaným tématem, jaké dovednosti bude dnešní generace skutečně potřebovat a na co se v moderním vzdělávání nejvíce zaměřit. Naše škola na tyto otázky aktivně odpovídá a prochází postupnými změnami své koncepce. Do výuky zařazujeme formativní hodnocení, využíváme inovativní metody práce a rozvíjíme digitální i jazykové kompetence. Kariérové poradenství uvádíme přímo do praxe, velký důraz klademe na samostatnost a zodpovědnost našich žáků, získali jsme status Podnikavá škola.

Důležitým předpokladem tohoto růstu jsou především kvalifikovaní učitelé, kteří jsou sami otevření osobnímu i profesnímu posunu. Jednou z klíčových možností rozvoje jsou zahraniční výjezdy v podobě kurzů a stínování – tedy návštěv přímo v zahraničních školách, kde mohou naši pedagogové čerpat cenné zkušenosti a inspiraci. V roce 2024 jsme v rámci programu Erasmus+ podali žádost s projektem „Klíčové dovednosti pro budoucnost“. Žádost byla úspěšně schválena v celkové výši 40 036 €. Prvotní zájem o další vzdělávání v zahraničí byl obrovský – projevila ho téměř polovina pedagogického sboru napříč celou školou, od mateřské školy až po druhý stupeň základní školy. Díky efektivnímu plánování se nám podařilo z původních 16 plánovaných mobilit uskutečnit celkem 22 výjezdů, které byly zaměřeny zejména na rozvoj komunikace v anglickém jazyce. Tým pedagogů se vydal například do Finska a na Island, kde bylo hlavním cílem načerpat inspiraci z tamních vzdělávacích systémů, které patří k nejlépe hodnoceným na světě. Kolegové se zaměřili na práci s portfoliem a na vlastní kůži zažili, proč jsou tyto země v oblasti školství tak oceňovány.

Největší přínos však vidíme v základních principech a hodnotách, které celým severským školstvím prostupují – jsou jimi demokracie, zodpovědnost, inkluze, otevřenost a svoboda. Tamní vzdělávání kladlo velký důraz na rukodělné a výtvarné činnosti a ve vysoké míře staví na odpovědnosti žáků za vlastní učení. Učitelé zde nabízejí možnosti a podporu, zatímco samotní žáci rozhodují o tom, jak intenzivně se budou učivu věnovat a jak se na něj připraví. Hodnocení pak vychází z jejich skutečného úsilí. Skutečnost, že všichni nemají stejné nebo nejlepší známky, žáky výrazně nestresuje. Jak sami finští studenti říkají, každý se věnuje jiným věcem a má jiné cíle. Učitelé zároveň upozorňují, že pokud se objeví žák usilující výhradně o nejlepší známky, vede se s ním otevřená diskuse o tom, zda je takový přístup skutečně přínosný pro život.

Při pohledu na naši školu jsme si zároveň s radostí uvědomili, že řadu těchto hodnot dlouhodobě rozvíjíme i u nás. Patří mezi ně například veřejná vystoupení žáků, péče o školní zvířata či silný týmový duch třídních kolektivů. I když je u nás možná kladen o něco menší důraz na individuální odpovědnost, o to více vyniká naše spolupráce, sdílené zážitky a dlouhodobě budované vztahy mezi žáky.

Kromě severu jsme své digitální kompetence rozvíjeli také ve Španělsku. Jedním z posledních vzdělávacích výjezdů pak byla

návštěva italské Bologny se zaměřením na podnikavost a měkké dovednosti. Tento kurz byl postaven na aktivizačních a zážitkových metodách, kde si naši kolegové rozvíjeli zejména kreativitu, kritické myšlení, schopnost řešení problémů, spolupráci i leadership. Pracovali s metodami jako Business Model Canvas, pitching či různé kreativní výzvy a týmové aktivity. Získali také konkrétní inspiraci pro využití digitálních nástrojů (jako jsou Padlet, Canva, Genially, Quizlet a mnohé další) přímo ve výuce.

Všechny tyto mobility byly pro jednotlivce i pro školu jako celek velkou inspirací. Přivezli jsme si spoustu nových nápadů, které nyní postupně uvádíme do každodenní praxe. Veliké díky patří Domu zahraniční spolupráce (DZS), který celý program v ČR koordinuje a napomáhá jeho hladkému průběhu. Další poděkování směřuje vedení školy a všem pedagogům, kteří jsou výjezdům nakloněni, podporují je a obětavě suplují v dobách nepřítomnosti svých kolegů. Společně tak tvoříme školu, která se neustále posouvá kupředu.

Mgr. Ivana Tesařová

SLEPIČÍ TÝM V AKCI

Všechno to začalo úplně nenápadně, když naše paní učitelka nadhodila, že bychom se mohli pustit do nového projektu. Jako třída jsme si sedli a shodli se na věci, která mnohým zněla bláznivě: „Chceme na školní zahradě chovat slepice!“ Možná se nás lidé s údivem ptali, kde jsme na to přišli, ale my jsme se nenechali odradit. Abychom získali peníze na rozjezd, zapojili jsme se do programu „Extratřída“ od Lipky. A protože jsme opravdu extra, šli jsme do toho naplno.

Naplánovat kurník a sehnat finance byla docela fuška. Vyhlásili jsme veřejnou sbírku, vyvěsili plakáty po obci a jednali se sponzory. Naším generálním partnerem se stala firma MIKROP Čebín a na automatická dvířka nám přispěla paní fotografka Lucie Šmerdová. Když už bylo vše domluvené, uspořádali jsme brigádu pro tatínky a společně postavili kurník i výběh. Pak už stačilo jen objednat naše první svěřenkyňe.

V listopadu 2024 jsme konečně přivítali pětici slepiček, které hned dostaly jména Alfa, Zácpa, Speedy, Božena a Prdelka. O vánočních prázdninách se stal malý zázrak – slepice začaly snášet první vejčka. S tím ale přišla i velká zodpovědnost. Domluvili jsme si zbytky ze školní jídelny a pořídili domeček na skladování pšenice a slámy a dalšího materiálu i krmení.

Postupem času to ale nebylo jen o radosti. Zjistili jsme, že starat se o zvířata každý den je náročné, a někteří spolužáci z projektu odpadli. Zbylo nás osm statečných, a tak nás napadlo, že uděláme „Slepičí tým“. Vyvěsili jsme plakáty o tom, že se další žáci mohou přidat k nám a starat se o slepice. Žáků přišlo hodně, ale nakonec zůstali jen ti, co se o slepice chtěli opravdu starat. Dnes je nás v týmu 22 žáků od 4. až po 8. ročník. Museli jsme řešit i nečekané výzvy – třeba když byl náš první kohout zlý, museli jsme ho vrátit a pořídit jiného, hodnějšího.

Náš projekt jsme dokonce jeli prezentovat na konferenci do Brna a založili jsme si vlastní YouTube kanál „Veselý kurník“. Naučili jsme se toho opravdu hodně – jak jednat s dospělými ve vedoucích pozicích, jak prezentovat své nápady, jak funguje time management i jak se vyznat v plemenech a chovu slepic. Dnes máme velkou snůšku vajec, která prodáváme zájemcům přímo ve škole. Moc děkujeme všem, kteří nás v této aktivitě podporují. Pokud byste se chtěli na naše hospodářství podívat, rádi vás v našem Veselém kurníku přivítáme!

Zoe Pipová a Anna Boháčková

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLA POZOŘICE

Hudba, zpěv, tanec, řeč, pohyb, barvy, tvary – to všechno je součástí našeho života. Rozvíjením těchto darů se už šedesát let věnuje naše Základní umělecká škola.

Pestrý jarní program zahájilo ve středu 11. března absolventské představení literárně-dramatického oboru. Politická satira „Jožko Púčik a jeho kariéra“ byla inspirována dílem slovenského dramatika Ivana Stodoly. Více než rok připravovaly absolventky II. stupně Andrea Cenková, Kateřina Poláčková a Amálie Sofie Zemánková tuto hru, aby nám přiblížily, jak může ve světě (ne)fungovat pravda a spravedlnost.

V sobotu 14. března se konala **Taneční přehlídka**, na které se představily všechny tanečnice naší školy. Dvě desítky choreografií ukázaly vývoj tanečnic od prvních tanečních krůčků přes pestré a stále dokonalejší taneční a pohybové variace až po téměř profesionální výrazový tanec nejstarších tanečnic. Každé vystoupení mělo svůj děj a každé něčím překvapilo. Z jednotlivých kategorií vybrala porota vždy tu nejzajímavější choreografii – Motýlí ostrov, Hvězdné nebezpečí, Čtyři roční období, **Můj stín a Ozvěna doteku. Ty se staly součástí** Jarního koncertu, který se konal 24. března. Koncert měl bohatý a pestrý program. Kromě tanečnic vystoupila spousta sólistů hudebního oboru, žáci literárně-dramatického oboru a pro milovníky dvojice autorů J. Uhlíř a Z. Svěrák zazněla hudební pohádka Karkulka.

Jarní koncertní sezóna je na začátku. Děkujeme za přízeň a těšíme se na další setkání s vámi.

Božena Škrobová

ZUŠ OPEN

2026

27. května
202610 LET
Nadační fond
Magdaleny KoženéX. ročník
celostátního
festivalu
základních
uměleckých škol

ZUŠ POZOŘICE & ZUŠ IVANKA PRI DUNAJI

"KAVÁRNA A VZÁCNÝ HOST"

PŘEDSTAVENÍ V 17 HODIN

PROSTOR PŘED ORLOVNOU - V ZÁMKU V POZOŘICÍCH
za nepříznivé počasí - DĚLNICKÝ DŮM V POZOŘICÍCH

Účinkují: žáci a učitelé ZUŠ POZOŘICE A ZUŠ IVANKA PRI DUNAJI

KOČENA

Sokol

bute

MŠK

Pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy
a hejtmana Jihomoravského kraje Mgr. Jana Groicha.

za podpory

MŠK

ve spolupráci

MŠK

SIRIUS

AVETON

P. CHEM a.s.

ERSTE

OSA

hlavní mediální partneři

Česká televize

Český rozhlas

jihomoravský kraj

SOKOL

NĚKOLIK SLOV K ČINNOSTI TJ SOKOL KOVALOVICE

Závěr roku patřil tradičnímu vánočnímu turnaji ve stolním tenisu, který letos zaznamenal účast 18 hráčů. První místo vybojoval Lukáš Kobliha. Druhé místo obsadil Petr Blaha a třetí skončil Marek Martauz.

Do nového roku jsme vstoupili novoročním koupáním na biotopu. Letos jsme přivítali rekordních 17 otužilců. Z této akce se již stala tradice, která nekončí jedním dnem. Scházíme se pravidelně každou neděli a čtvrtek po celou zimní sezónu, takže kdo má chuť posílit imunitu (a odvahu), je vítán.

V únoru jsme ve spolupráci s místními hasiči uspořádali tradiční večer u cimbálu. Účast byla sice o něco nižší než v loňském roce, ale vzhledem k obecně klesajícímu zájmu o podobné akce nás to příliš nepřekvapilo. O to více si vážíme všech, kteří dorazili.

Březen patřil valné hromadě jednoty, kde jsme zhodnotili naši činnost za uplynulý rok a nastínili plány do budoucna. Jedním z hlavních cílů je podpora aktivit pro naše nejmenší členy, protože právě oni jsou budoucností nejen našeho spolku, ale i celé společnosti.

V dubnu jsme se zapojili do celorepublikové akce „Ukličme Česko“. Podrobnější informaci najdete v samostatném příspěvku.

SOKOL A PRÁCE S DĚTMI

TURISTÁČEK

S příchodem jara a příznivého počasí začal Turistáček přesouvat svoje aktivity především ven do přírody. Kromě pravidelných setkání uskutečnil celodenní cyklovýlet do Mariánského údolí, kterého se zúčastnilo 15 dětí. V měsíci květnu plánují tradiční setkání na Jelenici.

Samsung Galaxy A14
dubna 18, 2026

SE SOKOLEM DO ŽIVOTA

Cvičení všech tří kategorií úspěšně pokračuje. I tady se snažíme, pokud to počasí dovolí, přesouvat aktivity ven, zejména na hřiště, biotop a kurt.

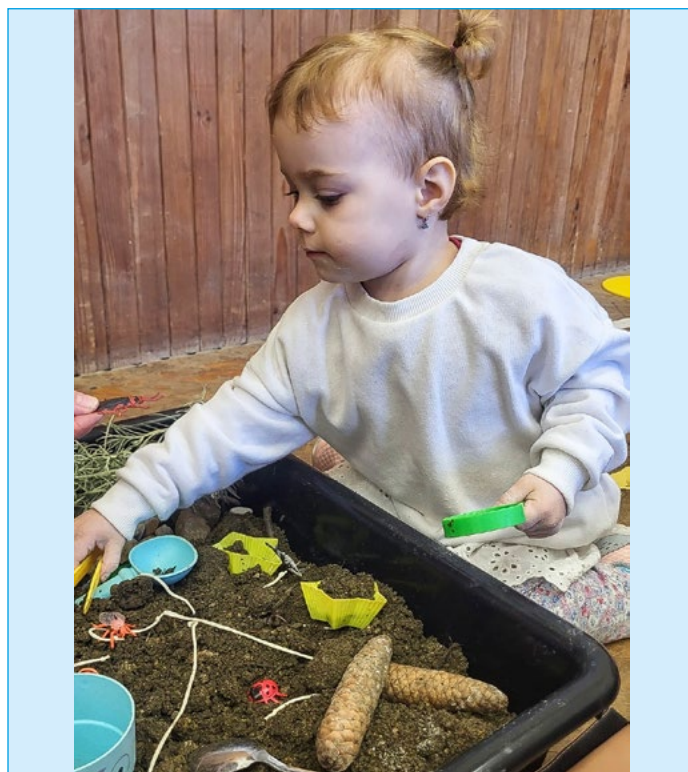
V polovině dubna proběhlo v sokolovně první „Jarní hraní“ pro děti a rodiče. Na deseti stanovištích celkem 15 dětí tvořilo podle své fantazie, zkoumaly pomocí smyslů a objevovaly, co se skrývá v každém koutě. Pomocí pinzet, sítěk, lopatek a dalších různých naběraček lovíly žabky z vody, hmyz z hlíny nebo kuřátka schovaná v lýku. S pomocí lžic nebo vlastními prstíky přesypávaly a plnily misky barevnou rýží, luštěninami či barevnými kamínky. Na závěr si vyrobily rostoucí housenku, kterou si některé děti odnesly domů.

Vzhledem k zájmu plánujeme na podzim „Strašidelné hraní“ v době Halloweenu.

Mimo to se děti (spolu s Turistáčkem) aktivně zapojily do úklidu Česka.

V pátek 8. května proběhl již 52. ročník Pochodu osvobození. Připraveny byly trasy o délce 15, 27 a 35 km pro pěší a také 50 km trasa pro cyklisty. Všechny vedou převážně lesem, probouzející se jarní přírodou, po značených turistických trasách. Děkujeme všem pořadatelům za nasazení a obětavou službu..

*Zpracoval: Mirek Vlach,
za přispění vedoucích mládeže*

UKLIZENO - 182 KILOGRAMŮ SMETÍ A NEPOŘÁDKU

V sobotu 28. března proběhla v naší obci akce Uklidme naše Kovalovice.

Rádi bychom touto cestou vyjádřili obrovské poděkování všem, kteří přiložili ruku k dílu. Sešlo se nás celkem 16 dospělých, ale co nás nejvíce potěšilo, byla účast našich nejmladších – do úklidu se s nadšením pustilo 26 dětí.

Velké poděkování patří vám, rodičům, že jste se zapojili i se svými dětmi. Velice si vážíme toho, že jdete příkladem a vedete naše nejmenší k péči o prostředí, ve kterém společně žijeme.

A výsledek naší společné práce? Ten je skutečně znát! Společně jsme posbírali neuvěřitelných 182 kilogramů smetí a nepořádku. Díky vám všem jsou naše Kovalovice zase čistším a krásnějším místem pro život.

Děkujeme TJ Sokol a Hasiči Kovalovice.

ing. Tomáš Dudek, za TJ Sokol Kovalovice

SKAUT

CO NOVÉHO NA SKAUTSKÉ STEZCE

Milí přátelé,
v následujících řádcích vás chceme poinformovat o dění v chlapeckém a dívčím oddíle Pozořice od prosince.

RNDr. Aleš Mikula, zástupce vedoucího střediska

PŘESPÁNÍ V KLUBOVNĚ

Druhý prosincový týden jsme ze soboty na neděli uskutečnili předvánoční přespání Lenochoďů a Gepardů v klubovně. Zahrály jsme si hry, pobavily jsme se o duševním zdraví a jak o něj pečovat a nakonec jsme si už tradičně rozbalily vzkazy z minulého roku a napsaly jsme další, které si otevřeme zase příští rok. Večer jsme také vyráběly balíčky s kořením na svařák, které se prodávaly v neděli na dobročinném jarmarku.

Mája Kročová, zástupkyně vedoucí 1. dívčího oddílu Pozořice.

CHARITATIVNÍ JARMARK

V neděli 14. prosince jsme před farou v Pozořicích uspořádaly charitativní jarmark, na kterém světlušky a skautky prodávaly své výrobky, které vyráběly na schůzkách. Koalky ozdobily svíčky, Včelky upekly sušenky, Gepardi a Lenochoďi připravily balíčky koření na svařák, Fialky vyrobily z pomerančů vánoční ozdoby a Sovičky pohostily perníčky. Na zahřátí byl připravený dětský punč a pro dospělé svařák. Celý výtěžek z akce jsme darovaly na Mary's meals. Vybraly jsme 24 054 Kč a 43 dětem jsme tím zajistili jídlo na celý školní rok. Tento výsledek nám udělal velkou radost a věříme, že jsme tuto akci nedělaly naposledy.

Monika Devetterová, zástupkyně vedoucí 1. dívčího oddílu Pozořice

BETLÉMSKÁ TRAMVAJ

20. prosince jsme se s šestkou Včelek vydaly do Brna do Betlémské tramvaje. Bohužel kvůli řádicím nemocem s námi vyrazily jen 3 světlušky. Po čtrnácté hodině jsme dorazily na Českou, kde stála Betlémská tramvaj. Kromě rozdávání Betlémského světla měly holky možnost rozdávat i různé malé dárečky od Dopravního podniku města Brna a udělat tak radost kolemjdoucím na ulici. Výpravu jsme zakončily projitím vánočních trhů a teplým punčem.

Anna Cenková, vedoucí 1. dívčího oddílu Pozořice

VÁNOČNÍ BESÍDKA

I letos se uskutečnila skautská vánoční besídka, která byla poslední společnou schůzkou před Vánocemi. Na besídce se nejprve společně sešli světlušky a vlčata, kteří společně hráli různé hry.

Po jejich odchodu měli besídku skauti a skautky. Byli rozděleni do týmů, ve kterých chodili po stanovištích a plnili úkoly. Na závěr besídky jsme si už jen popřáli krásné Vánoce.

Eliška Žaloudková, 1. dívčí oddíl Pozořice

VÝPRAVA FRÝDEK-MÍSTEK

27. února jsme s černou a červenou šestkou vyrazili na výpravu do Frýdku-Místku. Po příjezdu jsme za pohlující tmy dorazili do perfektně vybavené a uklizené klubovny.

V sobotu ráno jsme po probuzující rozcvičce a vydatné snídani vyrazili na rozhlednu Panorama s krásným panoramatem, která byla asi 10 km od naší základny. Při cestě kluci poznávali stromy, přírodu a hráli hry. Cesta byla krásná a slunečná, ke konci kluci už únavou protestovali, ale všichni jsme v pořádku dorazili zpět. Na večeri si kuchař Sajmon připravil lahodný a sytý guláš. Po stolních hrách a turnaji v pin pongu všichni kluci utahání z vyčerpávajícího dne rychle usnuli.

V neděli jsme důkladně uklidili, najedli se a vyrazili na zpáteční cestu domů.

Maxmilián Jáger, 1. chlapecký oddíl Pozoříce

KOLÁČ PRO UKRAJINU

V neděli 1. března jsme uspořádali charitativní sbírku „Koláč pro Ukrajinu“, která vynesla úžasných 57 476 Kč. Velké poděkování patří všem, kteří přinesli domácí buchty, přispěli finančně nebo pomohli s organizací.

Ve spolupráci s Charitou Znojmo jsme vybrané prostředky předali organizaci Punkt Nezlomnosti a hrdinovi z první linie otci Sergejovi. Tato pomoc směřuje přímo k lidem zasaženým válkou, kterým zajistí potraviny, léky a další potřebné věci a nezbytnou psychologickou podporu.

Děkujeme, že pomáháte!

Pavel Krchňavý, zástupce vedoucího 1. chlapeckého oddílu Pozoříce

VÝPRAVA BOJKOVICE

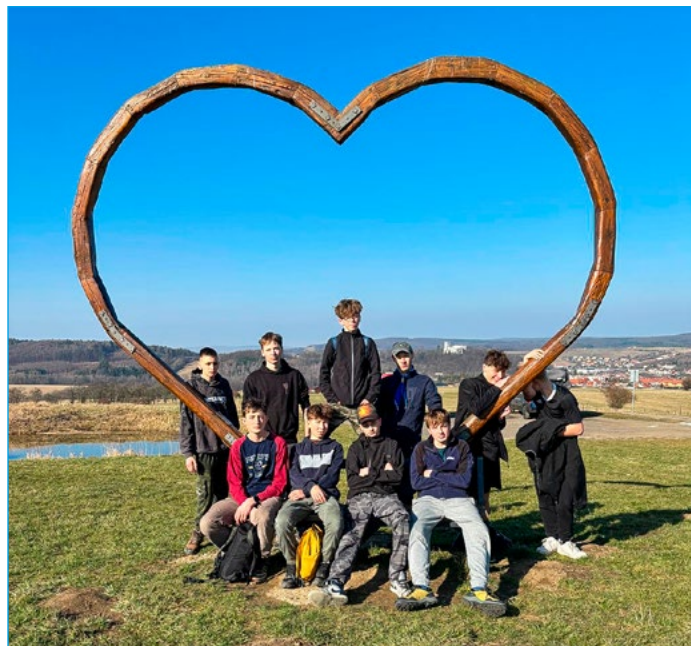
O víkendu 6. – 8. března jsme se s družinami Aligátorů a Tygrů vydali na výpravu do Bojkovic. Naše cesta začala přesunem do Bojkovic, městečka se 4400 obyvateli a nádherným zámek v tudorské gotice, kterému se říká Slováké Miramare. Na základnu jsme dorazili až za tmy, což byl jen slabý odvar toho, co nás čekalo další den.

V sobotu jsme vyrazili na 23 kilometrů dlouhý okruh. Hlavní zastávkou byl Lom Rasová, kde kluci okamžitě objevili zbytky ledu a začali s ním provádět různé „zátěžové testy“. Kromě jezírka jsme prozkoumali i starou, nepoužívanou část lomu. Zpět jsme se doplazili až za tmy, solidně unavení.

Večer nastala hvězdná chvíle nás vedoucích – zapomněli jsme koupit chleba. Kluci se ale projevíli jako mistři improvizace. Ke guláši si sami napatlali a usmažili placky, které měly takový úspěch, že se na absenci chleba okamžitě zapomnělo.

V neděli se část účastníků výpravy vydala do kostela a zbytek uklidil základnu. Před obědem jsme nahodili batohy a vyrazili na dlouhou cestu k domovu.

Mikuláš Krč, vedoucí 1. chlapeckého oddílu Pozoříce

ZÁVODY VLČAT A SVĚTLUŠEK

V sobotu 28. března se v prostoru sokolovna Kovalovice – Poustka uskutečnilo opět po dvou letech střediskové kolo Závodu vlčat a světlušek, který je určen pro mladší skauty a skautky ve věku do 11 let. Střediskové kolo slouží především jako ověření si nabytých znalostí a dovedností a příprava na následné kolo základní (dříve okresní).

Tam ale oddíly většinou mohou vyslat jen jednu družinu (šestku), zatímco na střediskovém kole si mohou zazávodit všechny družiny včlat a světlušek z oddílů v rámci střediska.

Letošního střediskového kola Závodu včlat a světlušek se zúčastnilo 11 družin v dívčí kategorii a 9 družin v chlapecké kategorii. V kategorii světlušek nejlépe zvládly závod družiny Fialky Tvarožná, Hnědá šestka Ochoz a Sovičky Pozořice, v kategorii včlat Žlutá šestka Ochoz, Šedí vlci Tvarožná a Černá šestka Ochoz. Na závěrečném vyhlášení všichni obdrželi diplomy a odměny a nejlepší hlídka ceny pro vítěze.

Závod byl velmi dobře připraven a byl velkou radostí pro všechny zúčastněné. Poděkování patří všem organizátorům a za poskytnuté zázemí Obci Kovalovice a Sokolu Kovalovice. Jak závod vnímaly sestry z dívčího oddílu Pozořice, se dozvíte v následujících řádcích.

Aleš Mikula, zástupce vedoucího střediska

Šestky světlušek z dívčího oddílu Pozořice Koalky, Včelky, Lištičky a Sovičky se v sobotu 28. března vydaly na střediskové kolo Závodu včlat a světlušek. Účastníci závodu si postupně na trase závodu od kovalovické sokolovny na Poustku a zpět ověřovali své znalosti a schopnosti v disciplínách doprava, fyzická zdatnost, kuchařské dovednosti, logické myšlení, poznávání přírody, první pomoc, řešení problémových situací, táboření a vyhledávání informací. Plnění úkolů znepříjemňoval studený vítr, ale i ten jsme překonaly a závody si skvěle užily. Po příchodu na nás čekalo vytoužené občerstvení – párky a teplý čaj.

Družina Soviček se dokonce umístila na stupních vítězů, a to na 2. místě.

Markéta Devetterová, 1. dívčí oddíl Pozořice

VÝPRAVA CHŘIBY

Na kluky z Bílé šestky dolehly události roku 1645, kdy se švédská vojska stahovala od nedobytného Brna a doufala, že se dokážou dostat alespoň k hradu Buchlovu, kde by upevnila svoji pozici. V patách se jim však hnali vítězstvím opojení Brňané s úmyslem vyhnat Švédy z moravských zemí nadobro.

O víkendu 10. – 12. dubna jsme se proto vydali do Chříbských vrchů, kde tento příběh vyvrcholil. Ve spolupráci se skauty z Brna jsme připravili bojovku, jak se patří. V pátek jsme se rozdělili na dvě zmíněné strany a pomocí pěnových mečů a papírových koulí každý bojoval za tu svou pravdu.

Kromě klasických střetů mezi skupinami si kluci museli vydělat peníze na různých stanovištích, aby si pak mohli u obchodníka nakoupit štíty a koule, které jim v boji přinášely výhodu.

Čekaly je také speciální mise – například ochrana císařského velvyslanectví při převozu důležitých dopisů. Následně všechny „postihla morová nákaza“ a museli se běžet uzdravit ke kapli sv. Klimenta.

Závěrečná bitva se odehrála na louce s krásnou kulisou hradu Buchlov v pozadí. Celkově se akce velmi vydařila a i přes chladnější noci nám přálo počasí. V neděli jsme se všichni příjemně unavení, ale ve zdraví vrátili domů.

Martin Filip – Greenman, 1. chlapecký oddíl Pozořice

MYSLIVCI

30 ZBYTEČNÝCH ÚHYNŮ. JARO V PŘÍRODĚ NENÍ SAMOZŘEJMOST.

S příchodem jara se znovu obracíme na obyvatele našich obcí – letos ale s čísly, která stojí za zamyšlení.

V loňském roce jsme v naší honitbě ulovili 8 kusů srnčí zvěře, ale dalších 30 kusů uhynulo. Nejčastěji po srážkách s auty nebo v důsledku volně pobíhajících psů. Většina z těchto ztrát byla zbytečná.

Na jaře můžete v trávě narazit na srnče nebo zajíčka. Vypadají opuštěně, ale nejsou. Matka je jen nechává schované a vrací se k nim později. Stačí, aby se jich člověk dotkl nebo je vyrušil, a mládě už nemusí přežít.

Podobně velký problém jsou psi na volno. Často slyšíme „on ho jen prohnal, nic se nestalo“. Jenže i takové „prohnání“ má pro zvěř následky. Zvíře vydá obrovské množství energie, dostane se do stresu a vyčerpání. Pak už nemá sílu reagovat tak, jak by potřebovalo – může se vrhnout nepozorně přes silnici, dostat se do plotu nebo podlehnout vyčerpání. Navenek to není vidět hned, ale následky bývají často fatální.

Za zvěř, kterou můžete vidět na našich polích a v okolí obcí, vás prosíme o ohleduplnost – mějte psy pod kontrolou, ideálně na vodítku, nesahejte na mláďata a při jízdě buďte opatrní, hlavně v úsecích u polí a lesů.

Myslivecký spolek Viničné Šumice – Kovalovice

KNIHOVNA

CESTOVATELSKÉ BESEDY V KNIHOVNĚ

Během uplynulých měsíců se naše knihovna proměnila v okno do světa. Série šesti cestovatelských besed, které si připravili naši místní spoluobčané, nás zavedla do blízkých i vzdálených koutů Země – od malebné Gruzie přes divoké Chile, dechberoucí Nepál, pestrobarevnou Indii až po rozlehlé USA, majestátní Mont Blanc a kouzelné Norsko. Každé setkání bylo jedinečné, plné osobních zážitků, silných momentů i humorných historek. Nádherné fotografie dokreslovaly atmosféru navštívených míst a umožnily nám alespoň na chvíli se ocitnout tisíce kilometrů daleko.

11. 1. Gruzie (rodina Martauzová)

První promítání nás zavedlo na Kavkaz. Martauzovi se vydali do Svanetie – jedné z nejmalebnějších oblastí na severu Gruzie. Navštívili zde horské městečko Mestii, odlehlou vesnici Ušguli (chráněnou Unesco pro zachovalé strážní věže), podnikli výšlap k ledovcům Shkhara a Adishi. Nádherná příroda, vesničky jako z minulého století, výborné tradiční gruzínské jídlo, pohostinnost místních lidí a společné zážitky celé rodiny... co víc čekat od dovolené?

Cestou z vesnice Ušguli k ledovci Shkhara (foto Alena Martauzová)

25. 1. Chile – mezi Pacifikem a vrcholky And (Patrik Lev)

Další nedělní večer nám Patrik Lev promítal fotky a vyprávěl o svých zážitcích z cesty po jihoamerickém kontinentu. S několika přáteli se vydali do odlehlých hor na hranici Chile a Argentiny, kde se mimo jiné pokusili zdolat vrchol nejvyšší sopky na světě Ojos del Salado s nadmořskou výškou 6891 m. Tato náročná túra nakonec nebyla zakončena výstupem na samotný vrchol, ale už několika-denní pobyt v horách mimo civilizaci byl pro všechny zúčastněné životním zážitkem. A co teprve pro diváky v knihovně!

Poušť Atacama v severním Chile, na pozadí téměř šestitisícové sopky Licancubur a Juriques. (foto Patrik Lev)

15. 2. Půl roku v Asii (Vojta Šmerda)

Třetí z cestovatelských večerů se uskutečnil v neděli 15. února. Nedlouho před tím se Vojta Šmerda vrátil z půlroční cesty po jihovýchodní Asii. Jeho čerstvé zážitky byly naprosto fascinující a obdivuhodné. Sám procestoval kus Nepálu, Thajska a Indie, zavítal do měst i na venkov, do džungle i k oceánu... žádné plány předem, jen batoh na zádech a touhu poznat, jak se žije jinde. Takto si my, obyčejní turisté, představujeme to pravé dobrodružství.

Fotka je z nepálského treku Annapurna circuit ve kterém se Vojta prochází v největší nadmořské výšce 5416 m. (foto Vojta Šmerda)

1. 3. Západ USA (Jarek Gryc)

Kalifornie, Nevada... už jen ty názvy voní dálkou a dobrodružstvím... Dvanáctidenní zájezd s cestovní kanceláří podnikli na podzim loňského roku Hanka a Jarek Grycovi. Program byl nabitý největšími lákadly západního pobřeží USA. Byl to splněný sen, vidět na vlastní oči Los Angeles, Beverly Hills, zlatokopecké městečko Oatman, proletět se nad Grand kaňonem, zažít Las Vegas, projít se mezi obřímí sekvoji v Yosemiteckém národním parku či po San Franciscu...

Arizona, zlatokopecké městečko Oatman na Route 66 (foto Jarek Gryc)

15. 3. Horský ultraběžec (Petr Hének)

Je možné uběhnout víc než 100 km přes horské masivy? Jak dlouho vydrží člověk běžet beze spánku? Jak se dá trénovat

Ze závodu Ultra-Trail du Mont-Blanc (foto archiv Petra Hénka)

na závody do hor, když kolem Kovalovic nejsou kopce? (stačí vyběhnout 13x po sobě Hradskou...). Dnešní přednáška Petra Hénka byla naprosto výjimečná. Nebyla o jedné cestě či dovolené, ale o životní lásce – ultraběhání. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí o cestování, běhání a zážitcích ze závodů, včetně prestižního extrémního závodu Ultra-Trail du Mont-Blanc (UTMB) o délce 175 km vedoucího okolo masivu hory Mont Blanc.

29. 3. Norsko – krajina fjordů, horských masivů a vodopádů (David Sejkora)

Tentokrát jsme díky krásným fotkám Davida Sejkory navštívili Norsko a zejména Lofoty, jeden z nejfotogeničtějších ostrovů v Evropě. Navštívili jsme spolu s ním a jeho partnerkou Katkou lofotské Benátky Hennigsvær s typickými červenými dřevěnými domky, největší dřevěný kostel v Heddalu, místní ZOO, nejfotografovanější vyhlídku nad městem Reinebringen, Trolltunga, náhorní plošinu Hardangervidda, Mniší schody k vodopádu Skrikjofosse a mnoho dalšího. Magická krajina za polárním kruhem nás všechny uchvátila.

Ikonický pohled z hory Reinebringen na norské souostroví Lofoty (foto David Sejkora)

Cestovatelské besedy ukázaly, že dobrodružství nemusí být vzdálené ani nedosažitelné – často je zažijí lidé, které potkáváme každý den.

Děkujeme všem přednášejícím za jejich otevřenost, nadšení a ochotu podělit se o své zážitky. Stejně tak patří poděkování všem návštěvníkům, zasedačka obecního úřadu byla pokaždé úplně plná a v uvolněné atmosféře jsme prožili několik bezvadných inspirativních večerů.

Doufám, že v této tradici budeme společně pokračovat i v dalším roce. Velmi uvítám Vaše tipy a nabídky na další promítání a už teď se těším, do jakých krajů příště zavítáme.

Alena Martauzová

DUCHOVNÍ OKÉNKO

DÍVČÍ OLYMPIÁDA

Aneb - když se spojí sport, víra a radost v jeden společný zážitek. V sobotu 21. března se uskutečnila Dívčí olympiáda – a letos opravdu ve velkém stylu. Zájem předčil všechna očekávání: 900 dívek vytvořilo 118 týmů a soutěžilo se na 11 sportovištích a v halách. O to víc vynikne, že celá akce stála výhradně na dobrovolnicích – bylo jich více než sto. Olympioničky poměřily své síly například ve fotbale, vybíjené, kreativní dílně, just dance,

biblickém kvízu, hairstylingu, nahrávané, olympijské básničky a v elektronickém překvapení. Nechybělo duchovní slovo s hudebním doprovodem či malování triček. Z naší farnosti se olympiády zúčastnily tři týmy děvčat, které si sobotní olympijský den opravdu užily. Velkou hodnotou celé akce je také její otevřenost – zapojili se nejen věřící, ale i hledající. Právě tím získává olympiáda silný evangelizační rozměr. Rostoucí zájem v posledních letech ukazuje, že podobné akce mají smysl.

MINISTRANTSKÁ POUŤ

1045. Tolik bylo dohromady poutníků i organizátorů v sobotu 18. dubna na Diecézní ministrantské pouti v srdci naší diecéze v Rajhradě. A k tomu náš otec biskup Pavel a dva jeho vikáři, asi 50 kněží, bratři benediktíni v čele se svým převorem, farníci se svým rajhradským farářem, zaměstnanci Muzea Brněnska se svým panem ředitelem...

Po mši svaté bylo pro mladé poutníky připraveno 36 aktivit a disciplín: sportovní, kulturní, vzdělávací, společenské, adrenalinové, environmentální, kreativní, ale také duchovní a ministrantské.

Co však nejde nijak změřit ani spočítat, je ohromná atmosféra naplněná přítomností Ducha Svatého a k tomu skutečně nádherný Boží den plný slunce a radosti.

Božena Škrobová

Na Velký pátek dopoledne na Poustce se každoročně koná Křížová cesta.

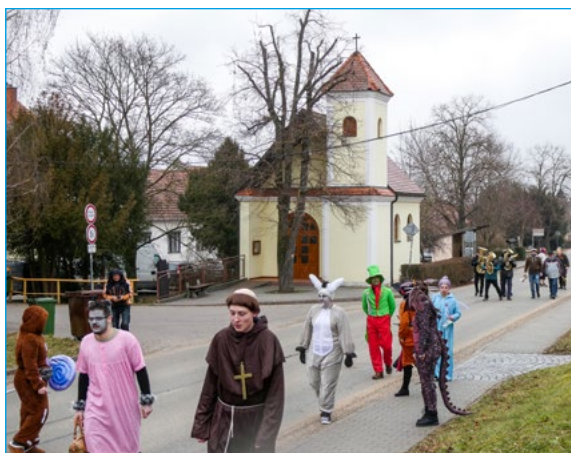
FOTKY Z AKCÍ

Jubilanti

Ostatky 2026

Dětský maškarní ples

NOC KOSTELŮ

29. května proběhne v České republice Noc kostelů. V letošním roce se naše farnost do akce opět zapojuje a pozorišťský kostel bude otevřen. Už nyní vás srdečně zveme! Program budeme zveřejňovat na webu akce www.nockostelu.cz.

NOC KOSTELŮ
29.05.26

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Tříkrálová sbírka je již 25 let charitní pomoci těm, kdo ji nejvíce potřebují. Je bezesporu největší dobročinnou akcí, díky které může každý z nás prostřednictvím Charity pomáhat těm, kteří naši pomoc potřebují nejvíce. Začátkem ledna se opět vydali koledníci do ulic, aby vinšovali štěstí, zdraví a žehnali domovům. Dobrosrdeční dárci v Kovalovicích podpořili činnost Oblastní charity Rajhrad částkou **49 845 Kč**.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAŠI JUBILANTI

LEDEN - KVĚTEN

Blahopřejeme všem našim jubilantům a přejeme jim pevné zdraví a dobrou pohodu do dalších let.

Kobliha Oldřich	70	Wagnerová Jindřiška	80
Drápal Zdeněk	70	Terberová Františka	85
Zelinková Alena	70	Terber Zdeněk	85
Kopecká Anna	75	Jelenová Jaroslava	91
Hlavatá Jana	80	Valehrachová Vlasta	96
Petrášová Ivanka	80		
Klašková Dagmar	80		

